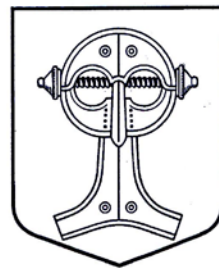

Keīpenes Īvēstnesis

Keīpenes pagasta mēnešraksts

Nr.220/1 2011. gada 28. janvāris

Par 1991. gada barikāžu dalībnieka piemiņas zīmes saņemšanu

1991. gada barikāžu dalībnieka piemiņas zīmes keīpeniešiem tika pasniegtas svinīgā pasākumā Meņģeles Tautas namā 2010. gada 17. decembrī un Keīpenes Tautas namā š.g. 15. janvārī. Diemžēl daudzi barikāžu dalībnieki uz nevienu no svinīgajiem pasākumiem neieradās.

Lūdzam tos barikāžu dalībniekus, kuri nav saņēmuši barikāžu dalībnieka piemiņas zīmes, ierasties Keīpenes pagasta pārvaldē pie pagasta pārvaldes vadītāja V. Sirsoņa vai sekretāres B. Mietules un saņemt valsts apbalvojumu.

Keīpenes pagasta pārvaldē tiek gaidīti:
Andris Štilis, Igors Kuharenko, Jānis Līcītis, Guntars Karotkijs, Arnolds Karotkija tuvinieki, Māris Astahovskis, Jānis Kešāns, Uldis Ermansons, Māris Graudiņš, Juris Pulcs, Juris Spārniņš, Andris Veitmanis, Ādams Arbidāns.

Vai tie, kas nebija pieteikušies vai pieteikti uz barikāžu dalībnieka piemiņas zīmes saņemšanu, vēl var uz šo zīmi pieteikties un to saņemt? - šādu jautājumu nosūtīju 1991. gada barikāžu muzejam. Ar saņemto atbildi varat iepazīties.

Diemžēl piemiņas zīmei varēja pieteikt līdz 2008. gada 31. decembrim, bet Jūs droši varat sūtīt ziņas par tiem, kas nav pieteikti - vārdu, uzvārdu, personas kodu, dzīvesvietas adresi, vēlams arī telefona numuru, kā arī nelielu aprakstu, kur un ko darījuši barikāžu laikā. Šie cilvēki tiks pierēģistrēti sarakstos un iespējams nākotnē piemiņas zīmju piešķiršana tiks atjaunota. **Ar cieņu - Agrita Grīnberga,**

1991. gada barikāžu 20. gadadienas atceres pasākumu projekta koordinatore
T. 67213525,

E - pasts: barikades20@inbox.lv

Keīpenieši, esiet aktīvi un papildiniet 1991. gada barikāžu muzeja sarakstus ar jaunām ziņām par 1991. gada barikāžu dalībniekiem!

B. Mietule

Par grūti iegūstamo un izkopto brīvību

Ar 1991. gada barikāžu dalībnieka piemiņas zīmes pasniegšanas pasākumu Keīpenes tautas namā 15. janvārī, ar piemiņas ugunsgrūti Keīpenes muižas pils kalnā 20. janvārī arī Keīpenē tika atzīmēta Barikāžu atceres 20. gadadiena.

Atceres brīži vienmēr ir arī pārdomu un izvērtēšanas laiks. Diemžēl 20 gadi ir pietiekami garš periods, lai daudzi no barikāžu laika notikumiem sāktu izgaist no cilvēku atmiņām. Notikumi var izgaist, bet to ciešo kopības izjūtu, ko piedzīvoja gan tie, kas bija Rīgā uz barikādēm, gan tie, kas dzīvoja līdz šiem notikumiem pie radioaparāta vai televizora, vai vienkārši domās, un gara spēku, kas radās caur šo kopības izjūtu, un skaistās cerības, to aizmirst nevar – tie ir palikuši dziļi mūsu apziņā, mūsu sirdīs, mūsu domās. Mēs varam būt lepnī un laimīgi, ka mums bija lemts izdzīvot kaut ko tik skaistu un varenu, kas darīja mūs stiprus un neievainojamus, un bezbailīgus. Jā, cīņā par savu brīvību un demokrātiju mēs toreiz, 1991. gadā, bijām vienoti un stipri.

Bezglāda daudzas latviešu paaudzes ir dzī-

vojušas verdziskā pakļautībā un garīgā apspiestībā, slēpjot savas brīvības alkas dziļi sirdī, un nepiedzīvojot savā mūžā brīdi, kad šīm brīvības alkām izlauzties, izplesties varenībā un spēkā un galvenais – gūt piepildījumu. Mēs piedzīvojām brīvības uzvaras brīdi, par ko citas paaudzes varbūt pat neuzdrošinājās sapņot.

Par to, kas sākās pēc brīvības izcīnīšanas.... Brīvība ir spēka pārbaudījums. Vai mēs izturējam šo spēka pārbaudi brīdī, kad pēc brīvības un demokrātijas izcīnīšanas pēkšņi jutāties apjukuši un arī nedroši? Vai kopīgo „mēs” mūsu darbos un domās pārāk ātri un strauji nomainīja savtīgais „es” un „man”? Vispirms pajautājiem godīgi katrs pats to sev.

Kārlim Ulmanim pieder vārdi par to, ka „brīvību iegūt ir ļoti grūti, bet viņu paturēt un izkopt nav mazāk grūti. Varbūt vēl grūtāki”. Un arī šie ir K. Ulmaņa vārdi: „Vispirms brīvība, tauta, valsts – un tikai tad es pats”. Vai kāds no mūsu politiskās varas pārstāvjiem šodien var parakstīties zem šiem vārdiem? Vai kāds no mums būtu gatavs parakstīties zem šādiem vārdiem?

Barikāžu piemiņas zīmju pasniegšanas pasākums Keīpenes tautas namā 15. janvārī iesākās ar kopīgi dziedātu Latvijas himnu, Andrim Upeniekam uz akordeona spēlējot pavadījumu. “Gluži kā 1988. gada 17. novembrī, kad Keīpenes tautas namā pirmo reizi uzdrīkstējāmie nodziedāt Latvijas himnu”, teica Andris. Keīpenieši Andri pamatoti sauc par gaismas nesēju mūsu pagastā. Višos svarīgākajos notikumos Andris vienmēr ir priekšgalā, saucot citus līdzī.

Kad atmiņas sāk bālēt...

Vīri kā ozoli - ķeipenieši, kas piedalījās 1991. g. barikādēs un š.g. 15. janvārī Ķeipenes tautas namā saņēma piemiņas zīmi: 1. rindā no kreisās - Andris Upenieks, Lotārs Liepiņš, Valdis Denovs, Tālis Bombāns, Voldemārs Sirsonis, Gunārs Buks, Kaspars Krastiņš (Kaspars saņēma mūžībā aizgājušā tēva Zigmunda Krastiņa piemiņas zīmi), Vilnis Sirsonis, 2. rindā: Dzintars Ezerkalns, Jānis Celmiņš, Valdis Rušņš, Artūrs Indriksons, Andris Indriksons, Agris Straziņš. Ārpus kadra palicis Andris Upenieks (seniors).

20 gadu laikā atmiņas par barikāžu laiku jau sāk bālēt, un tagad, barikāžu atceres brīdī, pēkšņi uzrodas cilvēki, kas sāk uzdoties par pirmajiem un gandrīz vai vienīgajiem patiesajiem cīnītājiem uz barikādēm. Bet tā jau dzīvē notiek - kad aiziet varoņi, uz arēnas iznāk klauni ...

Barikādēs piedalījās daudzi ķeipenieši. Daudz vairāk nekā 46 – tik daudzi ķeipenieši saņēma barikāžu dalībnieka piemiņas zīmi. Droši vien tiem, kas piemiņas zīmes saņēmeju sarakstā nebija, bet uz barikādēm bija, rodas jautājums: kāpēc tā?

Piemiņas zīmi piešķir barikāžu dalībniekiem par 1991. gada janvārī un augustā parādīto droširdību, pašai dziedību un iniciatīvu, par ieguldījumu organizatoriskajā un apgādes darbā, kā arī tām personām, kuras morāli un materiāli atbalstīja 1991. gada barikāžu dalībniekus. Piemiņas zīmi piešķir 1991. gada barikāžu dalībnieku piemiņas zīmes valde, bet ierosinājumu par apbalvošanu ar piemiņas zīmi valdei **var iesniegt jebkura persona**. 43 ķeipeniešus – tos, ar kuriem kopā bija uz barikādēm vai par kuru piedalīšanos barikādēs zināja stāstīt citi barikāžu

dalībnieki, - apbalvošanai ar piemiņas zīmi ieteica Andris Upenieks un Vilnis Sirsonis, 2007. gadā nosūtot ieteikuma vēstuli Piemiņas zīmes valdei. Daži ķeipenieši uz piemiņas zīmi pieteikušies paši. Tāpēc diemžēl tie barikāžu dalībnieki, kuri paši nepieteicās vai kurus kāds neieteica apbalvošanai, ir palikuši bez šī valsts apbalvojuma.

Lai saglabātu atmiņas par barikāžu laika notikumiem, ķeipeniešu atmiņas un pārdomas gan par barikāžu laiku, gan par šodien.

Par Latviju sirds man sāp ļoti

1991. gada janvāra barikādēs man bija jābūt. Baiļu nebija, kaut arī biju pa televizoru redzējis, kas notika Viļņā un sapratu, ka varēja būt arī tā, ka no Rīgas mājās neatgriezās. Ja armija un omonieši būtu nākuši mums, tikai ar gara spēku un brīvības alkām bruņotiem cilvēkiem, virsū, mēs nebūtu noturējušies. Bet vai šī iespējamā varbūtība mani, vecu un armiju izdienējušu cilvēku, varēja nobiedēt? Krievu armijā biju sapieris, man nācās atminēt mīnas, tas bija riskanti, tāpēc barikāžu laikā baiļu vairs nebija. Bažņos tikai par mammu (tā saucu savu sievu) – kā viņai vienai bez manis pa māju iet.

20 gadus pēc barikādēm mans no-

skaņojums ir bēdīgs. Pašlaik mājās nav elektrības, mamma piecēlās, saģērbu viņu, nosēdināju un abi izskatījām vecus albūmus. Vienā no albūmiem bija Madlienas 1965. gada kapusvētku bildes, un starp albūma lapām atradu arī kapusvētku dziesmu lapiņu ar tajā gadā mūžībā aizgājušo cilvēku vārdiem un uzvārdiem. Kādi 70 cilvēki tajā gadā bija izvadīti smiltainē – visi ar latviskiem vārdiem un uzvārdiem – kārtīgi latviešu cilvēki. Tagad lasot laikrakstā „Ogres Vēstis Visiem” vai tajā pašā „Ogrēnieti” mirušo vārdus un uzvārdus, redzu, ka tie pārsvarā ir nelatviski. Un tas man liek aizdomāties par to, kas ir noticis ar mūsu

Latviju pa šiem gadiem un kas vēl notiks.

1941. un 1949. gadā daudzus kārtīgus un strādīgus latviešus piespiedu kārtā deportēja uz Sibīriju. No tiem, kuriem izdevās izvairīties no izsūtīšanām, liela daļa cilvēku ar gaišu prātu aizgāja mācīties uz Rīgu un vairs laukos neatgriezās. Mūsu puse, Vidzeme, tukša nepalika – uz šo pusi labākas dzīves meklējumos pārvirzījās Latgale. Bet kas paliks Latgalē, kad savu dzimto pusi tik daudzi pametuši? Tukšums... Un kas paliks Latvijā, ja tik daudzi latvieši aizbrauc strādāt un dzīvot uz svešām zemēm? Sākumā rājos uz cilvēkiem, kas labklājības un laimes meklējumos pamet savu dzimteni, savu

Latviju. Bet, kad paklausos cilvēku, kuri aizbrauc no Latvijas, izmisuma pilnos bēdu stāstus, vairs tik kategorisks neesmu un esmu pārstājis rāties.

Taču par Latviju sirds man sāp ļoti. Kas kops manus dzimtos laukus, kas ars tīrumus, vai Latvijā vēl dzirdēs latviešu valodu – par to man jādomā. Latvijas zeme jau tukša nepaliks, nāks kādi citi – sveši. Baidos no musulmaņiem. Man nekas nav pret viņiem kā pret cilvēkiem, bet viņu fanātisms, neizglītība mani biedē.

Eju savās ikdienas gaitās: kopju lopus - man ir divas slaucamas govīs un bullēns, tīru sniegu, taisu ēst, - rokas nodarbinātas, bet galva brīva. Tad nu izdomājos visādas domas krustu šķērsu un bieži vien tās ietērpju pantos. Par dzeju gan tos nesaucu, tie jau tikai tādi panti, kuros ielieku savas domas un emocijas. Viens tāds garāks pants man pašlaik nāk prātā.

„Izeju vakarā pastaigāt –

Kāds svešinieks pretī nāk.

- Kas tu tāds,

Kam tu pa krēslu šurpu nāc?-

Draugs viņš mums esot,

Bet priekš nedraugiem

ap vidu uguni nesot.

Bet pie mums arī tā gadās –

Baltas aitas ar melniem auniem badās,

Un piedzimst puisēns, gandrīz vai melns.

Tik' nesaki, ka velns!

Bērniņam vajag lielam augt.

Bet vai no sirds dziļumiem

Mēs spēsim viņu par bāliņu saukt...?

Kāds viņš būs, kad izaugs liels?

Mīlēts vai ienīsts tiks mūsu Dievs...?”

Es ceru, ka jūs sapratīsiet, ko es gribēju pateikt šajās rindās. Tā ir mana, Latvijas patriota, dziļa un nepārejoša sāpe, tās ir manas bažas par Latvijas nākotni.

Voldemārs Sirsonis,
1991. gada barikāžu dalībnieks

Sirdī un domās bijām uz barikādēm

No mūsu ģimenes neviens uz Rīgu neaizbrauca. Imants, mans vīrs, barikāžu laikā tieši bija sasirdzis ar gripu - gulēja mājās slimis ar četrdesmit grādu temperatūru. Nevarēju viņu slimu vienu atstāt. Mammīte arī tad vēl bija dzīva un tādā vecumā, kad jāpieskata un jāuzpasē. Bet barikāžu atbalstītāji bijām visi līdz sirds dziļumiem.

Mēs ar māsu Mēriju sacēpām gaļu ar sīpoliem – sanāca liela bļoda, izcepām pīrāgus lielu kuli, salikām maisiņā pašādītos cimdus un zeķes un visu to aiznesām uz Ķeipenes skolu, un atdevām Andrim

Upeniekam kā organizatoram. Andrim iedevām arī Mērijas vīra Artūra lielo kažoku, ko Mērija bija atstiepusi uz skolu, lai brīvības cīnītāji, stāvēdami uz barikādēm, nenosaltu.

Andris jau bija un ir gaismas nesējs Ķeipenē un laikā, kad Latvija vēl nebija brīva, Latvijas brīvības idejas aktīvs atbalstītājs. Andris organizēja Tautas frontes grupu Ķeipenē, un mēs ar Mēriju cītīgi kā skolnieces gājām uz Tautas frontes sapulcēm, sēdējām solos un kāri tvērām katru vārdu, kas izskanēja šajās sapulcēs.

1991. gada barikāžu laikā uzmanīgi un ar satraukumu sekojām līdz visiem notikumiem. Gulējām gultā, tranzistors zem spilvena un klausījāmies. Raudājām, kad uzzinājām par Andra Slapiņa, Gvido Zvaigznes, jaunā puisi Edija Riekstiņa nogalināšanu.

Man tagad ir 77 gadi. Ja būtu jaunāka un ja vajadzētu aizstāvēt Latviju, noteikti ietu par savu Latvijas cīnīties, jo esmu liela Latvijas patriote. Protams, dzīve brīvajā Latvijā nav tāda, par kādu sapņojām barikāžu laikā. It sevišķi vecajiem cilvēkiem šajos laikos ir grūti un drūmi, un gribētos, lai mūs, vecos, vairāk atbalsta materiāli.

Valija Jēce,

1991. gada barikāžu atbalstītāja

Uz barikādēm biju veselu nedēļu

1991. gada 14. janvārī kopā ar meitas Sandras ģimeni biju aizbraucis ciemos pie dēla Raita uz Valmieru. Kā izdzirdējām aicinājumu visiem doties uz Rīgu, pa taisno no Valmieras kopā ar dēlu braucu uz Rīgu, uz barikādēm. Tas bija 14. janvāra rīts, kad devāmies uz Rīgu.

Pēc tam no Rīgas aizbraucu uz mājām, uz Ķeipeni. Arī citi ķeipenieši gatavojās doties uz Rīgu. Saimniecības direktors norīkoja, lai mēs, traktoristi, uz Rīgu braucām ar traktoriem. Mēs, abi traktoristi, – es un Miķelsonu Tālis – aizbraucām uz Kaktiņu smilts karjeru, kur mums piekrāva piekabes ar smiltīm, un ar traktoru T-150 uz Rīgu prom. Piekabes pielādējām ar smiltīm tāpēc, lai tās būtu stabilākas un ne tik viegli izstumdāmas.

Ar traktoru biju uz barikādēm Vecrīgā pie Mazās ģildes. Pirmajā dienā no traktora ārā neizlīdu. Vēlāk gan izkāpu un sēdēju pie uguns kuriem kopā ar citiem barikāžu dalībniekiem. Runājāmies, ieēdām (baroja mūs tur uz nebēdu!). Noskaņojums bija satraukuma un neziņas pilns, bet ļoti pozitīvs. To nespēja sabojāt pat latvieši, kas gāja mums, barikāžu dalībniekiem, garām un apsaukāja par stulbeņiem. Arī tādi latvieši bija.

Nu tas pats Rubiks. Man uz viņu ir lielas dusmas, jo viņš vēl joprojām apgalvo, ka Latvija 1940. gadā nav okupēta.

Uz barikādēm biju no 14. janvāra līdz 20. janvārim. Daudz kas no to dienu notikumiem diemžēl jau pagaisis no atmiņas. Bet, ja vēlreiz mani sauktu uz barikādēm aizstāvēt Latviju, es brauktu, kaut arī tagad man jau 78 gadi.

Valdis Denovs,

1991. gada barikāžu dalībnieks

Laiks aiziet, un cerības zūd

Esmu pārsteigts, ka saņēmu barikāžu dalībnieka piemiņas zīmi. Manuprāt, šī goda zīme pienācās tikai tiem, kas šo kustību organizēja un vadīja. Bet, protams, priecājos un iekšēji jutos lepns par man piešķirto valsts apbalvojumu.

Uz barikādēm kopā ar citiem ķeipeņiem biju 1991. gada 16. janvārī. Biju pie barikādēm Zaķusalā pie TV torņa. Nemaz nezināju, ka mans dēls Andris ar saviem draugiem arī ir Rīgā uz barikādēm, bet tikai citā vietā – Doma laukumā. Toreiz jau mobilo sakaru vēl nebija, nevarēja par katru nieku sazināties viens ar otru.

Barikāžu laiks man palicis atmiņā ar tām skaistajām un lielajām cerībām, kas saistījās ar brīvības izcīnīšanu un ar dzīvi pēc brīvības atgūšanas. Bet jāsaka kā Veidenbaumu Eduardam: „Laiks aizgāja, cerības zuda kā dūmi, Viss mira, kas agrāk dārgs bij un svēts...” Stāvot uz barikādēm cerību pilnam, nākotnes sapņu spārnotam,

man pat prātā neienāca doma, ka 20 gadu laikā izputinās Latvijas laukus!

Šo 20 gadu laikā esam kļuvuši pārāk tālredzīgi. Ar tālredzību es domāju to, ka

mēs skatāmies tikai uz ārzemēm, bieži uztraucamies par to, kas notiek svešās zemēs, piemēram, Irākā vai Indijā, bet

to, kas notiek iekšzemē, nepamanām. Kā varēja neredzēt, ka lauki aiziet postā un tiek izputināti?

Nu kā tādu cilvēku kā Aigaru Kalvīti varēja iecelt par Zemkopības ministru un vēlāk par Latvijas Ministru prezidentu? Citādi kā par nepārdomātu un nevalstisku domāšanu Latvijā notiekošo nevaru nosaukt. Tā saucamajos „treknajos gados” pensijas katru gadu paaugstināja, bet ražošanu tajā pašā laikā klusi, nemanāmi un mērķtiecīgi sagrāva, bet tagad biedē ar pensiju samazināšanu, jo valstij trūkst naudas. Kur nauda radīsies, ja gandrīz neko vairs neražojam?

Manuprāt, būtu jāizmaina Satversme un jānomaina Saeima. Šīs idejas vārdā esmu gatavs doties uz barikādēm vēlreiz!

Artūrs Indriksons,

1991. gada barikāžu dalībnieks

Sajutos maza un nobijusies meitene

1991. gada barikāžu laikā man bija 18 gadi – vecums, kad visa pasaule šķiet pie kājām un pats jūties pieaudzis, visu varošs un stiprs. Šo izjūtu dēļ barikāžu laikā negribējās sēdēt mājās, bet gribējās būt kopā ar visiem uz barikādēm. Mammai

mājās pateicu, ka aizeju pie draudzenes. Un tā jau arī bija. To gan noklusēju, ka kopā ar draudzenēm un mūsu draugiem – par mums vecākiem, armiju izdienējušiem puisiem – bija doma braukt uz Rīgu. Patiesībā – tā doma radās puisiem, mēs jau tikai kā astes viņiem sekojām līdzi.

Līvānos iesēdāmies vilcienā Daugavpils – Rīga (tas bija pēdējais vakara vilciens, kas atgāja no Līvāniem ap pulksten astoņiem), un pēc apmēram divām stundām bijām Rīgā. Vilciens bija pārpildīts, jo daudzi uzskatīja par savu pienākumu šajā Latvijai izšķirīgajā brīdī būt Rīgā ar visiem kopā uz barikādēm.

Kad iebraucām Rīgā, dzelzceļa stacijā ik uz soļa bija miliči. Traģiskās apšaudes jau bija beigušās. Par apšaudēm uzzinājām no apkārtējo cilvēku sarunām.

Uz Vecrīgu nokļūt bija ļoti grūti, jo miliči aizšķērsoja ceļu. Pa šķērsielām ejot, izdevās nokļūt arī Vecrīgā. Vecrīgā pie uguns kuriem bija ļoti daudz cilvēku, sarunās un gaisā jautās trauksme un

nemiens.

Baznīcā un daudzās iestādēs bija klāti galdi ar ēdamo un tika piedāvāts karsts dzeramais. Arī mums piedāvāja karstu tēju. Kaut arī bijām nosalušas un labprāt karsto tēju būtu iedzērušas, no piedāvājuma atteicāmies, jo sakautrējāmies. Patiesībā – tajā naktī savos 18 gados sajutos atkal kā maza un nobijusies meitene, jo situācija uz barikādēm bija satraukta un saspringta, un neziņas pilna.

Kādu laiku pabijuši Vecrīgā, aizgājām ciemos pie kāda Rīgas drauga un pārējo nakts laiku pavadījām pie viņa. Otrā rītā sēdāmies vilcienā un braucām uz mājām, uz Līvāniem.

Varbūt tikai tagad mana mamma, izlasot „Ķeipeņu Vēstnesi”, uzzinās, ka arī es biju uz 1991. gada janvāra barikādēm. Ceru, ka viņa uz mani par to tagad vairs nedusmosies, jo no tā laika notikumiem taču ir pagājuši jau veseli 20 gadi.

Līga Mačuka,

1991. gada barikāžu dalībiece

Ziema vēl nav galā

SIA „Ķilupe” lūdz atgādināt, ka ziema vēl nav galā un ka privāto māju īpašniekiem un daudzdzīvokļu dzīvojamo māju iedzīvotājiem pie cieta sadzīves atkritumu konteineriem regulāri jāiztīra sniegs, lai atkritumu savācējas automašīnas var piebraukt pie atkritumu konteineriem un iztukšot tos.

Citādi var gadīties, ka savu atkritumu maisiņu nebūs kur izmest, jo kontainers var izrādīties pārpildīts.

Sludinājums

Licenzēts otrreizējo izejvielu savākšanas un izvešanas uzņēmums „Eco Baltic Serviss” aicina fiziskas un juridiskas personas iesaistīties otrreizējo izejvielu nodošanā.

Savācam: plēves (dažādas), polimērus, kartonu, papīru.

Darbojamies visā Latvijā. Izvedam bez maksas ar mūsu transportu.

Meklējam sadarbības partnerus

ilgstošai sadarbībai.

Slēdzam līgumus. Izniedzam pieņemšanas – nodošanas aktus.

Sadarbības partneri, nododot otrreizējās izejvielas, saņem atlaidi dabas resursu nodoklim.

Tālrunis: **20371487, 20371488, e-pasts: ecobalticserviss@inbox.lv**

Paziņojums par konkursa izsludināšanu

Ogres novada pašvaldība sadarbībā ar Nīderlandes fondu "Koninklijke Nederlandsche Heidemaatschappij" (KNHM) izsludina projektu konkursu "Iedzīvotāji veido savu vidi (Ķeipenē, Lauberē, Madlienā, Meņģelē un Suntažos)". Tā mērķis ir uzlabot dzīves fizisko un sociālo kvalitāti Ķeipenes, Lauberē, Madlienā, Meņģeles un Suntažu pagastos, balstoties uz iedzīvotāju iniciatīvu. 2010.gadā šajā projektā konkursā tika saņemti 40 projektu pieteikumi, no kuriem apstiprināti 11.

Kā tas darbojas?

Jebkura iedzīvotāju grupa (ar to saprotot gan fiziskas personas, gan sabiedriskās organizācijas – biedrības un nodibinājumus) var pieteikt projektu, kas saistīts ar dzīves kvalitātes uzlabošanu, sniedz labumu pēc iespējas lielākai daļai sabiedrības un ko viņi paši spēj īstenot. Projektu piemēri: sabiedrībai svarīgas teritorijas labiekārtošana, bērnu rotaļu laukuma ierīkošana, vietējās avīzītes izveide, kādas visiem nozīmīgas ēkas remontdarbi, sporta laukuma ierīkošana, utt.

Projektu realizācijai pieejamais finansējums konkursa ietvaros ir 10 000 EUR (no kā 50% sedz KNHM un 50% - Ogres novada pašvaldība). Maksimālais finansējuma apmērs, kas var tikt piešķirts vienam projektam, ir 1000 EUR (t.i., 702,80 Ls).

Projektu pieteikumu izvērtēšanā priekšroka tiks dota kvalitatīvākajiem un finansiāli pamatotākajiem projektiem, kā arī tiem, kas dos lielāku labumu pēc iespējas vairāk iedzīvotājiem.

Madlienā būvvalde informē

2010. gada decembrī saņemts viens būvniecības iesniegums – uzskaites karte būvniecībai Ķeipenes pagastā:

13. decembrī no VAS „Latvijas Valsts Ceļi” valsts reģionālā auto-ceļa P4 Rīga – Ērgļi posmā km 52.580 – 61.630 rekonstrukcijai Ogres novada Ķeipenes un Suntažu pagastos.

Būvvaldes lēmums – atbalstīt būvniecības ieceri un izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu.

Darīet paši – kopā!

Konkursa pamatā ir doma "darīt pašiem". Izvēlieties savu projektu ideju, izstrādājiet savu darbības plānu un paši to īstenojiet! Tas prasīs daudz darba, bet dos arī lielu gandarījumu un prieku.

Konkurss bez balvām nav iedomājams!

Grupas, kas sekmīgi īstenojušas projektu, iegūs rakstveida apliecinājumu par veiksmīgu projekta realizāciju. Savukārt grupa, kuras īstenotais projekts tiks atzīts par labāko (tas ir, par projektu, kurš visvairāk sekmē vietējās dzīves kvalitātes uzlabošanu), saņems papildu naudas summu 500 EUR apmērā. Apbalvošana notiks konkursa noslēguma pasākumā 2011.gada nogalē.

Ko darīt tālāk?

Lai iesniegtu pieteikumu konkursam, jāaizpilda un **līdz 2011.gada 24.februārim plkst. 17.00** Ogres novada pašvaldības Attīstības nodaļā (Ogrē, Brīvības ielā 33, 4.stāvā, 409.kabinētā) jāiesniedz projekta pieteikuma veidlapa.

Konkursa vadlīnijas, pieteikuma veidlapa un ieteikumi tās aizpildīšanai pieejami Ogres novada pašvaldības portālā www.ogresnovads.lv (sadaļā Projekti – 2011.gads). Papildu informāciju un konsultācijas iespējams saņemt arī Ogres novada pašvaldības Attīstības nodaļā, tālr. 650 22169, E-pasts: sanda.zemite@ogresnovads.lv.

Visi potenciālie projektu iesniedzēji tiek aicināti arī uz informatīvo sanākumi, kas notiks Ķeipenes tautas namā š.g. 31.janvārī plkst. 17.00.

Informācija tiem, kas vēl nav noslēguši līgumu ar atkritumu savācēju firmu

SIA „L&T”

Sadzīves atkritumu konteinera uzstādīšanu varat pieteikt, zvanot darba dienās no plkst.8.00 līdz plkst.17.00 uz klientu apkalpošanas centru : tālr. Nr. 67111001.

Pieteikumus var sūtīt arī pa faksu: faksa Nr. 67270148 vai uz e-pasta adresi: kc@l-t.lv

SIA „Ķilupe”

Tālr. Nr.65071222.

Pašvaldības policija informē

Pašvaldības policists A. Cviguns informēja, ka š.g. janvārī, patrulējot Ķeipenes pagastā, konstatēti šādi pārkāpumi:

17. janvārī plkst.14.⁰⁰ Ķeipenes ciema centra autopietaurā ķeipenietis J. (dzim.1943.g.) atradās tādā alkohola reibumā, kas aizskar cilvēka cieņu. Par minēto pārkāpumu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Divām ķeipenietēm izteikti brīdinājumi par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu:

I. (dzim.1965.g.) par to, ka viņas suns staigā pa Ķeipenes ciema centru bez uzraudzības;

G. (dzim.1953.g.) par suņa nevakcinēšanu.

Septiņiem ķeipeniešiem izteikti pagaidām mutiski aizrādījumi par to, ka nav noslēgts līgums ar atkritumu savācēju firmu par atkritumu izvešanu. Visām septiņām personām dots divu nedēļu ilgs termiņš, kura laikā līgums jānoslēdz.

Brilles brauc pie Tevis!

Jau tuvākajā laikā Ķeipenē viesosies speciāli organizēta profesionāla optometristu komanda, kas piedāvās iespēju pārbaudīt redzi un par īpašām cenām iegādāties kvalitatīvas brilles. Mūsu izbraukuma komanda būs aprīkota ar jaunāko redzes pārbaudes aparāturu, kas dod iespēju sertificētam optometristam novērtēt redzes funkcijas un acs vispārējo stāvokli, un izrakstīt receptes brillēm, ja tās būs nepieciešamas.

Aicinām ķeipeniešus izmantot iespēju un pieteikties redzes pārbaudei, ļaujot mums parūpēties par Jūsu acīm!

Ja Jūs mūsu viesošanās laikā iegādāties brilles, optometrista vizīte Jums būs bez maksas! Savukārt redzes pārbaude, nepasūtīt brilles, maksās 8 latus.

Optometrists Ķeipenes vides centrā, Ķeipenē, „Viļņos”, būs š.g.16. februārī! Lūdzam pieteikties uz optometrista vizīti līdz 15. februārim, zvanot uz tālr. Nr.65035635!

Optikas salons „Metropole”

Tas jāzina arī mums

2010. gada 01. decembrī stājās spēkā Ogres novada pašvaldības saistošie noteikumi Nr.32/2010 „Ogres novada pašvaldības nodevas”, kas ir spēkā arī Ķeipenes pagasta teritorijā.

Saskaņā ar šiem saistošajiem noteikumiem tagad par pagasta pārvaldes izsniegtajam dažāda veida izziņām jāmaksā 1 lats līdzšinējo 50 santīmu vietā. No nodevas maksāšanas atbrīvotas trūcīgas un maznodrošinātas personas, 1. grupas invalīdi un politiski represētās personas. Protams, lai saņemtu atbrīvojumu no nodevas, jāuzrāda dokuments, kas apliecina attiecīgo statusu.

Nodevas jāmaksā arī par izklaidējoša rakstura pasākumu rīkošanu publiskās vietās Ķeipenes pagasta teritorijā. No šīs nodevas samaksas atbrīvotas valsts pārvaldes institūcijas un pašvaldības iestādes, kā arī piemiņas, labdarības un citu nekomerciāla rakstura izklaides pasākumu organizatori.

Izklaidējoša pasākuma ar sporta un fizisko aktivitāšu elementiem rīkotājiem par vienu dienu (arī par nepilnu dienu) būs jāmaksā 10 lati; izklaidējoša pasākuma ar publisko atrakciju iekārtām, ja to skaits nepārsniedz 5 vienības, rīkotājiem par vienu dienu (arī nepilnu dienu) būs jāmaksā 10 lati; ja atrakciju iekārtu skaits pārsniedz 5 vienības, tad 20 lati.

Ja kāds sadomās pagasta teritorijā rīkot koncertu vai cita veida komerciālu pasākumu, tad par šo pasākumu būs jāsamaksā nodeva 3 lati.

Līdz šim par tirdzniecību publiskās vietās Ķeipenes pagasta teritorijā nekādu nodevu neiekasējām. No pagājušā gada 1. decembra šāda nodeva jāmaksā visiem – gan fiziskām, gan juridiskām personām, kas nodarbojas ar ielu tirdzniecību: gan tiem, kas publiskās vietās tirgojas ar lietotiem apģērbiem un apaviem, gan tiem, kas pārdod jaunas rūpniecības preces; gan arī pārtikas preču un alkohola tirgotājiem publiskās vietās, kā arī tiem, kas pārdod pašu ražoto lauksaimniecības produkciju vai salasītos savvaļas augus, ogas, sēnes un riekstus.

Nodevas likmes ir šādas: Atļauja ielu tirdzniecībai pagasta teritorijā **par vienu dienu (arī nepilnu dienu)**: ar pārtikas precēm un nepārtikas precēm, bet bez alkoholiskiem dzērieniem 5 lati; ar pārtikas precēm, alkoholiskiem dzērieniem un nepārtikas precēm 10 lati; ar nepārtikas precēm 3 lati.

Ja publiskā vietā tirgosiet pašu ražotos lauksaimniecības produktus (pienu, sieru, biezpienu, stādus u.c.) vai savvaļas augus,

ogas, sēnes, riekstus, jums par dienu (arī nepilnu dienu) jāmaksā 50 santīmi.

Ķeipenes pagasta teritorijā notiek arī ielu tirdzniecība no autoveikaliem. Pašlaik ielu tirdzniecības atļaujas tirdzniecībai no autoveikala ir izsniegtas Mālpils pagasta z/s „Zvirgzdi” (pārtikas un pirmās nepieciešamības preču tirdzniecība), Andrim Brižam (svaigu un žāvētu zivju produkcijas tirdzniecība) un SIA „Rīgas kombinētās lopbarības rūpnīca” (kombinētās spēkbarības, izejvielu, vitamīnu, suņu barības tirdzniecība).

Tikai Ķeipenes ciema iedzīvotāju daudzdzīvokļu māju iedzīvotājus skar pašvaldības nodeva par mājas dzīvnieku turēšanu. Protams, rodas jautājums, kuras daudzdzīvokļu mājas atrodas ciema teritorijā.

Saskaņā ar spēkā esošo Ķeipenes pagasta teritorijas plānojumu Ķeipenes ciema teritorijā atrodas šādas daudzdzīvokļu mājas: *Mežāres, Alejas, Dzelzceļa māja 70.km, Dzelzceļa māja 71.km, Vējotnes, Dzelmēs, Palejas, Atmodas, Akācijas, Kraujas, Zvaižznes, Vizbuli, Atvari, Lejas, Skujnieki, Ceļameistari, Kalnāji.*

Ja šajās daudzdzīvokļu mājās tiek turēti suņi un kaķi, to īpašniekiem jāmaksā nodeva. Nodeva jāmaksā katru mēnesi ne vēlāk kā līdz attiecīgā mēneša pēdējam datumam: par suni 70 santīmi mēnesī, par kaķi – 50 santīmi. Nodevu var samaksāt uzreiz par visu gadu (nodeva par suņa turēšanu Ls 8,40 gadā, par kaķi Ls 6,00 gadā).

Nodeva jāmaksā arī par reklāmu un afišu izvietošanu publiskās vietās. Tas nozīmē, ja gribat pie ziņojumu dēļiem, kas atrodas ciema centrā, piespraust kādu sludinājuma lapiņu par pirkšanu, pārdošanu vai citu tēmu, pirms lapiņas piesprašanas jums pagasta pārvaldē jāiesniedz ziņas par reklāmas laukumu, kā arī par to, cik ilgi jūsu reklāma būs pie ziņojumu dēļa, un jāsamaksā pašvaldības nodeva.

Kā redzat – Jaunais gads nāk ar jaunumiem, gan ne sevišķi patīkamiem, jo diemžēl patukšos jūsu maciņus.

Ogres novada domes apstiprināto saistošo noteikumu ievērošanu kontrolē pašvaldības policija. Arī saistošo noteikumu „Ogres novada pašvaldības nodevas” ievērošanu kontrolēs pašvaldības policists. Tāpēc nebrīnieties, ka pašvaldības policists pajautās jums uzrādīt kvīti par pašvaldības nodevas par suni vai kaķi samaksāšanu vai par kādas citas pašvaldības nodevas nomaksu.

Informāciju sagatavoja **B. Mietule**

Mazliet statistikas

Ķeipenes pagasta bibliotēkas grāmatu fonds uz 01.01.2011. **9962**.

2010. gadā iegādāta un dāvinājumos saņemta **151 jauna grāmata**. No pagasta līdzekļiem jaunu grāmatu iegādei iztērēti **795 lati**.

2011. gadam bibliotēka abonējusi **24 preses izdevumus**, kuru pasūtīšanai izlietots **521 lats**.

Lasītāju skaits, noslēdzot gadu, **198**.

Bibliotēkas apmeklējumu skaits 2010. gadā **5498**, tai skaitā internetu izmantojis **1821** bibliotēkas apmeklētājs.

2010. gadā aizsaulē aizgājuši **20** ķeipenieši. Jaundzimušo pagasta iedzīvotāju skaits pagājušajā gadā – tikai **8**.

2010. gadā mūsu pagastā dzīvesvietu deklarējuši **30 cilvēki** (ieskaitot 8 jaundzimušos). Izdeklarējušies no pagasta sakarā ar dzīvesvietas maiņu **13 cilvēki**, izdeklarētas mirušās personas – **20**, anulētas dzīvesvietas **2** personām. Tātad pagasta iedzīvotāju skaits salīdzinājumā ar 2009. gadu atkal samazinājies – tieši tikai **par diviem cilvēkiem** (divas personas, kurām anulētas dzīvesvietas, līdz brīdim, kamēr tās nedeklarē jaunu dzīvesvietu, joprojām skaitās Ķeipenes pagasta iedzīvotāji).

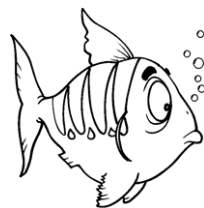
Nekustamā īpašuma nodokļa kopējais parāds uz 01.01.2011. **11109,92 lati**, tai skaitā parāda summa par ēkām un būvēm **2010,36 lati**; par nekustamo zemes īpašumu **9099,56 lati**.

SLUDINĀJUMI

Augļu koku vainaga, ogulāju veidošana. Izzāgē kokus, krūmus. Dzīvžogu rekonstrukcija.

Aigars, tālr. Nr.26363582.

SIA „Tilbe Agro” vēlas Ķeipenes pagastā nomāt lauksaimniecībā izmantojamās zemes platības. Zvanīt – 26399491.

Pirmdienās

no plkst.12.³⁰

līdz 13.³⁰ pie

Ķeipenes pagasta pārvaldes ēkas (ēkas pagalmā)

tirgo svaigu un žāvētu zivju produkciju.

Ķeipenes pagasta pārvaldes lēmumu APSKATS

Ķeipenes pagasta pārvalde 2011. gada janvārī pieņēmusi sešus lēmumus:

10. janvārī par dzīvojamās platības – telpas Nr.3 un koplietošanas telpu domājamās daļas pašvaldībai piederošajā kopējā dzīvoklī „Atmodas”-15 izīrēšanu līdz 2012. gada 03. janvārim A. Volkovičai;

18. janvārī par dzīvojamās telpas īres līguma termiņa pagarināšanu līdz 2011. gada 31. decembrim ar īrnieku I. Ozoliņu;

19. janvārī par nosaukuma „Kapteiņi” piešķiršanu no nekustamā īpašuma „Dzeņi” atdalāmajam zemes gabalam 2,06 ha platībā;

19. janvārī par nosaukumu „Lieldesas A” un „Lieldesas 1” piešķiršanu no nekustamā īpašuma „Lieldesas” atdalāmajiem zemes gabaliem (viena atdalāmā zemes gabala platība 0,24 ha, otra – 0,06 ha);

25. janvārī par nosaukuma „Mežeņi” piešķiršanu no nekustamā īpašuma „Skoliņa” atdalāmajam zemes gabalam 20,6 ha platībā;

25. janvārī par nosaukuma „Skolas kalns” piešķiršanu no nekustamā īpašuma „Aizupji” atdalāmajam zemes gabalam 4,6 ha platībā.

Meklē santehniķi

Ķeipenes pagasta pārvaldes komunālā daļa meklē pastāvīgam darbam santehniķi (Profesiju klasifikatora kods 7126 01).

Darba pamatpienākumi: veikt ūdensapgādes un kanalizācijas iekārtu, ūdensvadu un kanalizācijas cauruļvadu montēšanu, remontu un apkopi pagasta pārvaldes komunālajā daļā, kā arī sīkus remontdarbus pagasta pārvaldes pakļautības iestādēs – griezt, liekt caurules, uzgriezt vītnes, montēt cauruļvadus, veikt ēku ūdensapgādes, kanalizācijas un ventilācijas tīklu, iekārtu un ēku iekšējo siltumapgādes tīklu, iekārtu un individuālo ēku siltuma avotu, apkures cauruļvadu un armatūras montāžu, apkopi un remontu.

Darba alga Ls 250 mēnesī pirms nodokļu nomaksas.

Pieteikties pie komunālās daļas vadītāja **Aivara Kalniņa līdz 2011. gada 15. februārim**. Informācija pa tālr. Nr.65020822.

Kāpēc pirms trim gadiem nodega *Taigas* un Vatrānes pils ir sabrukusi

Viens no atbildes variantiem - Vatrānē atgriezies velns. Par to, ka Vatrānē kādreiz bijis velns, liecina teika.

Pērkonš vajā velnus

Teika no Kārļa Kuplā Vatrānē.

Vecos laikos, kad minētais Kuplais Kārlis vēl zēns bijis un ganījis Vatrānes muižā putnus, tad viņam ar savu māti katru vakaru bijis jāiet uz lielo ērbēgi (kungu namu) vakariņās un no turienes atkal atpakaļ uz putnu kūti gulēt. Atpakaļ uz putnu kūti ejot, tad nu Kuplais Kārlis gandrīz katru vakaru redzējis pašu velnu. Bijis liels melns kungs ar spīdošām pogām un garu melnu platmali galvā. Šis kungs, kas cits nekas nebijis, kā pats velns, iznācis no lielā ērbēga un iegājis dreipūzī (kalpu māja, kurā agrāk bijusi oranžereja un tādēļ arvienu sauks par dreipūzi). Šo melno kungu Kuplais Kārlis aizvien rādījis arī savai mātei, bet tā nekā neredzējusi un dēlu katreiz izbārusi, ka šis tāds niekus runājot, kaut gan dēls stipri apliecinājis, ka redzot un redzot pašu nelabo.

No dreipūža velns laikam aizgājis uz kūts augšu, jo tur, kā runājuši, viņš dzīvojis. Reiz taču gadījies, ka velns no Vatrānes muižas ticis izdzīts. Tas noticis šā.

Minētam Kuplajam Kārlim, kā putnu ganam, bijis pavēlēts tītarus no lietus sargāt. Lietum nākot, viņi katreiz bijuši jādzen kūtī. Reiz nācis no Bērzu muižas puses mazs lietus padebesītis ar pērkonu. Kuplais Kārlis, tikko šo debesīti pamanījis, tā arī tūlīt dzinis tītarus uz kūti, jo lietus nācis ļoti ātri. Pērkonš tikai vienu reizi aizrūcies un

vairāk nebijis dzirdams, bet lietus kāpis acīm redzot uz augšu.

Tikko tītari bijuši sadzīti laidarā, te Kuplais Kārlis uz reizi izdzirdis uz kūts augšas lielu troksni, it kā kad lielus kokus plēstu jeb lautzu. Viņš skrējies skatīties un ieraudzījis, ka velns bijis uzlauzis durvis, kas vedušas no kūts augšas no trepēm zemē, un ar visām durvīm skrējies ar viesuli pa gaisu projām. Tagad arī velns izskatījies tāds pats kā vakaros pie ērbēga melns kungs ar spīdošām pogām; tikai tagad bijis ar divām galvām. Līdz smēdei velns noskrējies ar visām durvīm, bet tur nosviedis durvis zemē un aizskrējies viens pats pa gaisu uz Dzirnava ezera pusi. Vairāk Kuplais Kārlis nekā neredzējis, jo bijuši koki priekšā, bet pa kādu brītiņu pērkonš spēris, ka norībējis vien, jo lietus jau bijis uznācis. Tad nu laikam pērkonš esot velnam dzinies pakaļ, to panācis un

nospēris, jo no tās reizes Vatrānē vairs neviens neesot velna redzējis.

Par 2011. gada tautas skaitīšanu

2011. gada tautas skaitīšana būs pirmā tautas skaitīšana pēc Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā un darbaspēka brīvas kustības ES ierobežojumu atcelšanas. 2011. gada tautas skaitīšana Latvijā notiks no **2011. gada 1. marta līdz 31. maijam**.

Tā notiks divos posmos. No 1. līdz 10. martam cilvēks var aizpildīt anketu internetā.

Mājaslapā www.tautasskaitisana.lv atrodamā saite uz tautas skaitīšanas anketu. Lai piekļūtu tautas skaitīšanas anketai, būs jāievada savs personas kods un pases numurs, savs e-paraksts, vai arī internetbankas identifikatori. Internetā var

aizpildīt anketu par visu savu ģimeni.

Pie tiem cilvēkiem, kas nebūs aizpildījuši anketas internetā, no 17. marta divu mēnešu laikā tautas skaitītāji ieradīsies dzīvesvietā un uzdos jautājumus.

Jautājumi būs saistīti ar izglītību, darbu, valodu un mājokli. Neprasīs par ienākumiem, uzkrājumiem vai veselības stāvokli. Visas sniegtās atbildes ir konfidenciālas. To garantē Tautas skaitīšanas likums.

Tiem, kuri ārpus Latvijas dzīvo ilgāk nekā gadu, Tautas skaitīšanā nav jāpiedalās. Visiem pārējiem dalība tajā ir obligāta.

Sveicieni visiem janvārī dzimušajiem ķeipeniešiem!

„Sev mīlestību sirdī paturi. Jo dzīve ir bez tās kā ēnu pārņemts dārzs, kur puķes mirušas. Tā apziņa, ka mīlēts tiec un mīli, dod to siltumu un dzīves bagātību, ko nekas cits tev nespēj atvietot.” (Oskars Vailds)

Mīliet un esiet mīlēti!
Tad leduspuķes logos šķitīs vis-skaistākie ziedi, šogad bagātīgi krītošais sniegš priecēs ar savu baltumu, nevis tracinās ar to, ka ir tik daudz, un sīka snieg-pārslīņa uz siltās plaukstas iemirdzēsies zvaigznes spožumā!
Lai jūs visa gada garumā pavada tikai pozitīvas izjūtas un domas!

Ja likteņa rullis būtu man pieejams,
Es pārrakstītu visu, un tāds būtu vēlējums mans:

Es no šīs pasaules pilnībā padzītu skumjas,
Lai liksme nezūd un debesjums — sasniedzams.
(O.Haijams)

Sirsnīgi
sveicieni
janvāra
jubilāriem

SĪMANIM ČEIRĀNAM

(pēc pases Simonam)
(6. janvārī 75 gadi) un

MĀRĪTEI TROPĪNAI

(pēc pases Marijai)
(14. janvārī 85 gadi) !

Lai turas veselība un neizzūd dzīvesprieks un interese par dzīvi! Nelūkojieties pagātnē ar skumijām. Pagātne neatgriezīsies. Prātīgi apejieties ar šodienu. Tā vēl joprojām pieder jums. Ejiet uz priekšu bez bailēm, vīrišķīgi un nezaudējot optimismu - tikai tad, kad grumbām pievienojas jautrs prāts, tās kļūst burvīgas!
(V. Igo)

Mūžībā aizgājuši

Paiet nakte ogles
melnumā,
aizkvēl rīti ogles sārtumā,
aiziet mūži egles staltumā,
nobirst mūži ievas
baltumā...

Š.g. 8. janvārī 87 gadu
vecumā
mūžības miegā
aizmigusi

**Dzidra
Birkenfelde.**

Palika nepateikti
Vārdi, ko gribēji sacīt,
Stāvot pie likteņa durvīm,
Kas negaidot atdarījās
Un sauca aiziet...

Š.g. 15. janvārī 63 gadu
vecumā
mūžībā aizgājis

**Andris
Deguns.**

Pateicība

Sirsnīgi pateicamies kaimiņam
Arnim Putniņam ar ģimeni
par regulāro, apzinīgo necaurbraucamo pašvaldības un piemājas ceļu tīrīšanu un drošību, ka jebkurā brīdī varam paļauties uz kaimiņa atsaucību, izpalīdzību.

Vaivari

STĀRĶA ZIŅAS

Dodiet saviem bērniem saknes un spārnus - saknes, lai zinātu, kur ir mājas, un spārnus, lai lidotu projām un praksē pārbaudītu to, kas viņiem mācīts. (Betija Janga)

27. decembrī **Daces Lagzdiņas un Arta Antonova** ģimenē
pirmdzimtais - dēliņš **Endijs**.

18. janvārī **Ivitas Leckas un Nikolaja Harkeviča** ģimenē arī
pirmdzimtais - dēliņš **Nikolajs Markuss**.

Vēlam vecākiem daudz laimīgu brīžu un neiztrūkstošu pacietību dēliņu audzināšanā!